



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Svmma Diana**

**Diana, Antonino**

**Coloniae Agrippinae, 1656**

Interdicti ablatio.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40647**

*Et divinis  
Officiis inter-  
esse.  
Unde ab illis  
expelli debet.  
Quid si non  
potest.*

non potest, ait Faber *num. 113.* cessan-  
dum esse à divinis, ex supradicta ratione  
quod correlativa simul prohibentur. Un-  
de sicut non licet interdicto Sacrum au-  
dire, ita nec Sacerdoti coram interdicto  
celebrare. Sed contrariam sententiam  
tenet Mercerus in *3. part. quest. 24. dub. 3.*  
quia jura dum præcipiunt excludi inter-  
dictos, loquuntur de interdicto locali.  
Nec est aliqua moralis cooperatio cum  
ipso, cum invitè relinquatur *part. 5. tr. 10*  
*resol. 64.*

*Interdictus  
ab ingressu  
Ecclesie in-  
telligitur so-  
lum prohibi-  
tus ingredi  
tempore Offi-  
ciorum. Nam  
in aliis tem-  
poribus potest  
ingredi, &  
orare.*

18 Interdicto ab ingressu Ecclesie se-  
cundum Gordonum *tom. 2. lib. 7. quest.*  
*16. cap. 8. num. 55. & 56.* omnis ingressus  
in Ecclesiam est prohibitus. Secundum  
Suarez *disputat. 35. sect. 4.* prohibetur so-  
lum ingressus formalis ad orandum &c.  
Sed ego teneo cum Navarro *cap. 27. nu-*  
*mer. 170.* quod solum prohibeatur in-  
gressus tempore divinorum Officiorum,  
in alio autem tempore ingredi ipsi licet  
etiam ad orandum, quia Ecclesia funda-  
ta est propriè ad celebranda, & audienda  
divina officia, non autem ad privatas  
orationes fundenda, nisi per accidens:  
lex autem pœnalis propriè, & strictè in-  
terpretari debet. Imò puto probabiliter  
cum Avila *part. 5. disp. 4. dub. 5. concl. 6.*  
quod etiam dum divina Officia cele-  
brantur, transire possit per Ecclesiam, &  
sic transitoriè orare *parte 5. tract. 10. resolu-*  
*sione 72.*

*Et Sacramen-  
ta recipere.*

19 Probabile est, per interdictum ab  
ingressu Ecclesie non prohiberi usum  
Sacramentorum, sed tantum divinorum  
Officiorum, & sepulturæ, ut docet  
Henriquez *lib. 13. cap. 32. numer. 2.* con-  
tra Gordonum *tom. 2. lib. 7. questio. 16.*  
*cap. 8. numer. 56.* Unde quamvis talis  
non possit in Ecclesia divinis Officiis  
interesse, potest nihilominus in ea Sa-  
cramenta recipere. *part. 5. tract. 10. resol.*  
*73.* Probabile item est, interdictum ab  
ingressu Ecclesie posse divina Officia  
audire, & Missam celebrare in cœmete-  
rio, quia nomen Ecclesie in lege pœnali  
strictè sumendum est. Ita Filliucius *tom.*  
*1. tract. 18. c. 5. num. 103.* contra Villalob.  
*2. 1. tr. 19. dif. 9. n. 5. part. 5. tract. 10. resolu-*  
*sione 74.*

*Et Missam ac  
divina Offi-  
cia audire in  
Cœmeterio.*

20. Si interdictus ab ingressu Eccle-  
siae debeat in gratia, sepeliri potest in loco sacro  
in loco sacro absque ulla absolutio-  
ne. Nam est absolutus à jure, quod po-  
tèst, nisi sit  
cedat in gra-  
tia.  
pœniteat, interdictum sublatum manet  
Ita Cornejo *disput. 2. s. 4. quest. 2. part. 5.*  
*tractat. 10. resol. 74.* † Atque hic est ter-  
tius interdicti personalis effectus, pri-  
vare Ecclesiastica sepultura. De quo vi-  
de fufius V. *sepelire.* Addi potest quar-  
tus, nimirum, quod interdictus sit inca-  
pax novi beneficii, sed an ita, ut collatio  
nulla sit ipso jure, vide *verb. Beneficium,*  
*num. 21. †*

21. Clericus interdictus dicens divi-  
num Officium: si ad Orationes præmit-  
tat Dominus vobiscum, secundum Suárez  
apud Turrianum ubi infra, peccat mor-  
taliter. Sicut si benedicat aquam cum  
asperfione salis, vel Episcopus benedi-  
ctionem det cum solemnitate, quia hi  
actus licet quantitate parvi, sunt tamen  
graves in qualitate, ut potèst adnexi Or-  
dini sacro. Sed probabilis est sententia  
Turriani de *cons. 1. 6. disp. 49. dub. 5.* quod  
hæc omnia sint peccata solum venialia  
ex parvitate materiæ. *part. 5. tractat. 5. re-*  
*solutione 59.*

*Secus non  
potest, nisi sit  
absolutus.*

*Clericum in-  
terdictum di-  
centem in  
Officio priva-  
to Dominus  
vobiscum, &  
benedicentem  
aquam lu-  
stralem, pro-  
babile est pec-  
care solum  
venialiter.*

## I N T E R D I C T I A b l a t i o .

23. Interdictum latum ab homine  
tollitur à solo, qui tulit, vel ejus quo pacto  
superiore, successore, aut delegato, tol-  
latur.  
tum verò à jure, si sit in pœnam commis-  
si peccati, tollitur lapsò tempore pro quo  
latum est. Si sit ob contumaciam, & re-  
servatum, tollitur per eum, qui reser-  
vaverit, nisi quod Episcopus secundum  
Tridentinum absolvere potest à reser-  
vatis Pontifici, quando casus est occultus.  
Si reservatum non sit, & locale sit,  
potest tolli ab Episcopo loci, ab habente  
jurisdictionem Episcopalem, ut etiam si  
sit personale generale. Personale verò  
speciale à quocumq; Confessario absol-  
vi potest, modò decur cautio sufficiens.  
Ita

Ita Mercerus in 3. part. quest. 24. dub. 8. Cujus ultimi ratio est; quia interdictum personale speciale privat perceptione Sacramentorum non minus, quam excommunicatio; ergo sicut excommunicatio non reservata absolvi potest à quocumque Confessario, ita & interdictum. Sed quod ait Mercerus de Episcopo contradicitur à Covarruvia in c. Alma part. 1. §. 11. num. 6. v. 2. docente, quod interdictum latum à Pontifice, vel aliis sibi non subditis, non possit ab Episcopo tolli, vel ad tempus suspendi. Sed in hoc vide Barbosam collect. tom. 1. lib. 2. tit. 28. c. 55. numer. 2. parte 5. tractat. 10. resolutione 69. & 75.

I N V I D I A.

Invidia quid? Quale peccatum?

1. Invidia describitur à D. Thoma, tristitia de alieno bono in quantum propriæ excellentiæ, est diminutivum. Ex sua natura & per se est peccatū mortale. Ita Valentia tom. 3. disp. 3. q. 13. punct. 2. & alii. Sed Lorca in 2. 2. q. 36. add. ad art. 3. putat, tunc invidiam esse mortale, quando quis ita vehementer tristatur de alieno bono, ut moveatur ad illum injuste molestandum; secus, si secus. Nam dolere de bono proximi, ut diminutivū est proprii, non est dolere de illo ut est bonum proximi, sed ratione illius effectus, quem revera causat, cum tollat singularem honorem invidentis, unde non videtur adeo inordinatum, ut sit mortale. Confirmatur, quia, si quis doleat de alieno bono, eo quia dat alteri occasionem ipsum vexandi, non peccat, quia dolet præcipue de suo incommodo. Sed non est recedendum à prima sententia. part. 3. tract. 6. ref. 86. Cum hoc tamen, ut permittamus esse posse peccatum veniale ex levitate materiæ, ut si quis doleat de aliqua re levi proximi, in qua illo minor esset: quam si ab illo auferret, non esset illi magnum detrimentum. Ita

Duvallius in 2. 2. de Char. q. 12. circa finem p. 5. r. 5. ref. 67.

Summa Diana.

I R R E G U L A R I T A S

In genere.

1. Irregularitas est canonica inhabilitas Ordines suscipiendi, aut susceptos exercendi ex solo jure proveniens. Et quidem Suarez tom. 5. disputat. 40. sect. 1. numer. 11. & alii communiter dicunt, irregularem esse inhabilem etiam ad primam tonsuram. Contra quod adest maximum argumentum, posita communi sententia Theologorum cum D. Thoma 3. part. quest. 40. art. 2. & novissimè Hurtado tract. de Ord. diff. 2. quod tonsura non sit Ordo, sed deputatio ad Ordines: Nam in odiosis non debet fieri extensio; sed Canones dicunt, irregularem esse incapax Ordinum, ergo non erit incapax tonsuræ. Sed non est recedendum à prima sententia, quæ est communis part. 4. tract. 2. resol. 88. & part. 11. tract. 5. ref. Dividitur immediate irregularitas in eam, quæ oritur ex defectu, & eam, quæ oritur ex delicto. Quæ utraque in varias species subdividitur. Nos prius, quæ omnibus irregularitatibus sunt communia, hic ponimus, mox de irregularitate ex defectu, tertio de irregularitate ex delicto agemus. Quoniam verò homicidium, & mutilatio inducunt tam irregularitatem de defectu, quam delicti, agemus de ea seorsim.

Irregularitas, tui definitio.

Species.

2. Unum hic nota, nimirum Sancium in select. disputat. 26. numer. 18. docere, quod pueri ante pubertatem non contrahunt irregularitatem: quia odia sunt restringenda. Et citat Avilam & Henriquez. Qui tamen id non dicunt, & Gavantus v. Irregularium. 9. contrarium docet part. 4. tract. 2. resol. 67. Quamvis ipse auctor in part. 3. tract. 6. ref. 88. §. Ex quibus, inclinaverit cum Sancio, & bona fide citaverit eosdem DD. Putavit etiam Majolus lib. 1. de irregul. c. 1. num. 7. irregularitates latis in juribus generalibus non contrahi ab Episcopis. Sed absque fundamento. Nam cap. quia

Et ordo descendorum. An incurra- tur à pueris?

Et Episcopis?

pericu-

Xxx